

Index Rerum,

Vnaqueque Prouincia abundat suo sensu, & variis corporis, & animi inclinationibus ducitur. *ibid.* n.127

Decretalis non conueniens iuri communiter obseruato in Prouincia, non admittitur in litibus, sed ad Papam referendum. p.51. num.164

Prouincias, & dioceses diuidere, alterare, mutare potest Princeps, faciendo de vna duas, & de duabus vnam. p.180. n.7

Prouincias inter suas Cancellarias diuisit Rex, vt quælibet agnosceret, de quibus violentis Iudicium Ecclesiasticorum cognoscere valeat. p.181. n.18 & seqq.

Qui ex priuilegio non extrahitur à prouincia, si de facto opprimatur defenditur à Rege. pag. 466. n.40. & seqq.

Prouisio.

Generalis prouisio non extenditur ad casus, qui habeat specialem prouidentiam. p.55. n.187

Prouisio Regia refertur, qua mandat retinere litteras, & ne publicentur donec ab ipso Rege examinentur. p.467. n.41

Referuntur quamplurimæ prouisiones Regis expeditæ in variis occasionibus ad impediendam executionem litterarum Apostol. expeditarum in Romana Curia in præiudicium primæ, & vterioris instantiæ S. Inquisitionis, vel aliter infringentium sua priuilegia. *ibid.* n.46. vsque ad numerum 51.

Prouisio Regia. Vide Iustus.

Prouisio Regia expeditur à Senatu Supremo, vt nouitius constituitur in tuto, & libertate ad proficendum, quoties timetur violentia per importunas præces, aut fraudes. p.12. num.197

Prouisio Ordinaria datur proponenti in Senatu querimoniam retentionis, vt Regij ministri litteras perquirant, & ad Senatum remittant cum cæteris actis per executorem gestis vt ibidem examinentur, an publicum lædant. p.189. n.1

Ordinaria prouisione potest quis se munire ante damnum, quod timetur inferendum. *ibid.* n.2. & seqq.

Prouisio ordinariæ nullatenus traditur oppresso petenti retentionem, nisi prius præstet fideiussorem de soluendis expensis impetranti, atque simul relinquat procuratorem, cum quo causa valeat prosequi ad effugiendam dilationis suspicionem. pag.196. num.83. & seqq.

Vbi de hoc duo referuntur decreta Senatus. *ibid.*

Prouisio ordinaria datur à Senatu, vt impetrans, aut eligens iudicem extra Regna Coronæ Castellæ commissione non utatur. pag.213. num.23

Prouisio ordinaria datur in Senatu, vt naturales huius Regni afferant iudicem in Regno, suntque prohibiti impetrare commissionem iudicibus extra illud degentibus. p.278. n.98. cum seqq.

Prouisus. Vide Ordinarius, Reservatio, Vis, Executio, Contradictor.

Prouisus ab Ordinario, & possessor est legitimus contradictor ad impediendam immisionem prouisi Apostolici ex causa reservationis, quando ista non est notoria, sed dubia, & obscura. p.498. n.120

Et impedit viam executionis litterarum, & in via ordinaria debet audiri. *ibid.*

Prouisus ab Ordinario agnoscit Papa vt legitimus contradictor. *ibid.* n.121

In prouiso per Ordinarium duo concurrere debent, vt legitimus dicatur contradictor, titulus coloratus, & possessio. *ibid.* n.122

DD. & Rotæ decisiones plurimæ ad idem referuntur. *ibid.* n.123

Prouisus ab Ordinario possessionem non inhiere reservatio, dum non docetur intrasse, in id in ea manentur, & est legitimus contradictor. p.499. n.139

Prouisus, & possessor per Ordinarium manentur vt legitimus contradictor, quando clarè non probatur inuitare reservationem, & decretum irritans. *ibid.* n.141

Et via ordinaria erit audiendus. *ibid.* num.141. & seqq.

Prouisus ab Ordinario possidens est legitimus contradictor, contra quem procedi nequit executiue, sed Ordinariæ. pag.500. num.149. & seqq.

Prouisus ab Ordinario si possideat non adstringitur titulum ex eodem fonte ostendere, ad impediendam immisionem prouisi Apostol. p.501. n.167. cum seqq. & n.159.

Prouisionum anterioritas respicit petitionum. p.502. n.182

Prouisus ab Ordinario prouidente bona fide beneficium vacans in suo mense, possidens, & prouisus Apostol. ex reservatione, præterdentes immisionem, vterque habet fundamentum de iure communi. *ibid.* n.187

Prouisus ab Ordinario & possessor manentur, dum reservatio redditur turbida, *ibid.* num.196

Prouisus ab Ordinario manentur in sua possessione, donec de reservatione turbida contenditur. *ibid.* n.199

Prudentia, Prouidentia.

Prudentia est cauere, quæ non putantur emergere. p.91. n.68

Et est prouidentia & notio futurorum, & aduenientium calamitatum munimen. *ibid.* num.69

Publica utilitas. Vide Respublica, Utilitas, Damnum, Retentio, Violentia, Litteræ.

Publicus rerum status ex priuato sepius turbatur & ex eo publica oritur pernicietas. p.13. n.98

Publica utilitas Regni, & utilitas Regis. p.12. num.88

Ad publicæ utilitatis commodum plura specialia Regia referuntur in præmium summi laboris. p.16. n.128

Ob publicam utilitatem res aliena auferri potest data recompensa, vel prætio soluto, iuxta l. partitæ. p.101. n.22. & 23

Publicæ utilitatis causa legitima dicitur, vt Princeps tollat dominium proueniens à iure naturali, aut gentium. p.103. n.32

Data tamen recompensa. *ibid.* n.33

Utilitatem publicam concernit, lites abbreviari. p.212. n.14. & seqq.

Publicatio. Vide Cedula, Edicta, Terminus, Tempus.

Post publicationem testes non sunt admittendi, admitti tamen parte non impugnante, probant. p.134. n.57

Publi

& Verborum.

Publicatio Bullarum resignationis intra quod tempus fieri debet iuxta regulas Cancellariæ. p.185. n.1. & seqq.

Publicatio Bullarum resignationis à quo tempore incipiat. *ibid.* n.2

Pupillus. Vide Minor, Pauper, Persona, Miserabilis.

Pupilli non mittuntur ad Curiam, quia ætas eos excusat, & possunt iudicium Principis declinare, vt ad suam prouinciam remittantur, item & cæteræ miserabiles personæ. p.448. n.22. & seqq.

Pupillus Clericus hodie potest declinare forum Ordinarij in prima instantia, & Curiam Papæ adire sicuti de iure c. communi, pag.450. num.37

Q

Qualitas. Vide Iurisdictio.

Qualitas expressa in libello, seu citatione attribuit iurisdictionem pro tunc, reuocabiliter tamen, si contrariam appareat. p.439. n.36. & seqq.

An & quando qualitas attribuit iurisdictionem sufficit ad illam fundandam quod inseratur in libello. *ibid.* n.39. remissio.

Qualitas adiecta verbo, vel participio restringitur ad tempus verbi participij nec antea operatur dispositio. p.131. n.34

Ad qualitatem adiectam in dispositione debent restringi eius verba quantumuis vniuersalia. p.184. n.53

Qualitas seu solemnitas requisita tempore actus, vel ante ipsum si tunc non adsit, actus est nullus, licet postea sequatur. pag.217. n.29. & seqq.

Non entis nullæ sunt qualitates, nec qualitas potest esse sine subiecto. pag.287. num.45. & seqq.

Qualitas subscriptionis contenta in commissione resoluitur, resoluta ipsa principali commissione. *ibid.*

Qualitas qua fundatur iurisdictione ante omnia debet probari. p.189. n.79. & seqq.

Qualitate superueniente in qua aliud diuersum ius reperitur, prior qualitas non impedit iuris operationem respectu secundæ. pag.314. n.16. cum seqq.

Qualitas officij præualet in iis, quæ tangunt officium subiectum Ordinario. *ibid.* n.19

Qualitas quæ præualet respectu iurisdictionis attenditur. *ibid.* n.22

Qualitates diuersæ possunt concurrere in eodem corpore, ita vt ratione vnius detur exemptio, secus respectu alterius. *ibid.* num.23

Qualitas superueniens à iure communi habens certam determinationem præualet exemptioni ex priuilegio, quando vtraque concurrat. *ibid.* n.24

Sub vna contrahens qualitate tanquam talis censetur contrahere, & non tanquam alteri ex alia qualitate, quam simul habet. *ibid.* n.25. & seqq.

Nec alteri qualitati, cuius respectu non contrahit, contractus prodest nec nocet. *ibid.* n.26. cum multis seqq.

Qualitates diuersæ in eadem persona possunt

simul concurrere, ita vt ratione vnius quis sit exemptus, alterius verò sit Ordinario subiectus. p.316. n.44

Ad probandas qualitates, & circumstantias gratiæ testes admittuntur, licet ad substantiæ probationem, nequaquam. p.389. n.51

Qualitas, quæ fundatur iurisdictione ante omnia debet probari, aliter processus nullus est. p.426. n.12. & seqq.

Qualitatem fundamentalem qui non probant, dicitur carere iure. *ibid.* n.14

Ad qualitates, & circumstantias gratiæ probandas sufficit supplicatio subscripta. p.431. n.14. & seqq.

Querela. Vide Retentio, Recursus, Decretum.

Querela retentionis & violentiæ ob non delatam appellationem emissam ab executeore litterarum variis modis concurrere simul assolent in Senatu. p.159. n.1. & seqq.

Vtraque conditionaliter intentari potest ab eadem parte. p.160. n.9. cum seqq.

Querela retentionis, & violentiæ peracta iam executione litterarum tendunt ad eundem finem. p.161. n.23. & seqq.

Querela & appellatio sunt remedia contra quamem extraiudicialia, querela quoad documentum interponitur, appellatio intra decendum tantum. *ibid.* n.10. & seqq.

Quasi contractus.

Quasi contractus ratione sortitur quis forum, sicuti ratione contractus. p.410. n.25. cum seqq.

R

Radix.

Rami maiores vires non habent, quam à radice susceperint. p.431. n.9. & à num.5. cum seqq.

Ratio, Rationabilis, Ratio reddenda. Vide Causa, Auocatio, Commissio.

Quoties plura habent eandem rationem licet de vno tantum fiat mentio, censetur fieri exemplariter. p.89. n.44

Casus plures, quoties habent eandem rationem licet de vno tantum fiat mentio, intelligitur fieri exemplariter non restrictiue. p.118. n.15. cum seqq.

Ratio legis generalis attenditur, tanquam virtus intrinseca ad inclusionem omnium casuum emergentium, in quibus militat. *ibid.* num.19

Ratio expressa in dispositione comprehendit omnes casus illi conuenientes non per viam extensionem, sed potius inclusionem. p.119. num.20

Sub ratione dispositionis comprehensus casus omnis expressus dicitur. *ibid.* n.21

Quod sub ratione legis expressa venit, non dicitur extensio sed comprehensio. *ibid.* n.22

Plures Doctores recententur admittentes rationis identitatem ad retentionem litterarum Apostol. in casibus non expressis. p.120. n.31. & seqq.

Litteræ aliæ expressæ non comprehensæ in l. Regia, quibus tamen militat legis ratio, retinentur à Senatu, *ibid.* exemplificatur. *ibid.* n.35. & 36

Retentionis omnes casus vnica tantum ratione

EE e rione

Index Rerum,

tione & fundamento nituntur, præiudicio, scilicet, publicæ utilitatis. p.171. n.13
 Ratio finalis Concilij in cap. causæ omnes militat in litigantibus cuilibet iurisdictioni Ordinariæ subiectis. p.218. n.6
 Verba generalia dispositionis restringuntur ad rationem & causam eius. ibid. n.7
 Ratio qua mouetur Trident. in cap. causæ omnes, ad præseruandam primam instantiam, æqualiter militat in viis executiuis, sicut & in alijs Ordinarijs. pag. 263. num. 21. & seqq.
 Ratio legis magis quam verba est attendenda. ibid. n.24
 Dicitur per rationem ampliatur, & limitatur, quæ magis quam dictum attenditur. ibidem n.25. & seqq.
 Genus sicut continet omnes species, ita ratio generalis omnes casus. ibid. n.22
 Ratio similis Trident. in fauorem subditorum inducta, ne extrahantur in prima instantia à suis prouincijs, pariter militat in viis executiuis. p.264. n.36
 Rationis redditio tutelæ, curæ, vel alterius administrationis est indiuidua, quæ nullam separationem recipit. pag. 309. num. 12. & seqq.
 Ratio subintellecta, & non expressa pro expressa habetur in dispositione, quando vna sola reddi potest, & omnes effectus expressè operatur. p.449. n.19
 Quoties plures casus habent eandem rationem, licet de vno dumtaxat lex loquatur, & fiat mentio, videtur fieri exemplariter, non restrictiue. p.449. n.28. & seqq.
 Extensio siue comprehensionis materia in rationis identitate fundatur, non in minoritate. p.458. n.9
 A maioritate rationis valet argumentum. p.157. num.105
 Rationes plures, & validissimæ redduntur cur Trident. in cap. causæ omnes, comprehendens Legatos de Latere, non comprehendat Regem Sicilia, etsi Legatum de Lateræ sui Regni. p.37. n.44. cum seqq.
Ratificans, Ratificare.
 Ratificare videtur matrimonium iam factum qui constituit procuratorem ad illud contrahendum. p.129. n.14
 Ratificatio processus nullius debet intervenire ante sententiam, quia postea non fit tempore congruo. p.349. sub n.52
 Ratificatio non retrotrahitur data vel à principio vel medio tempore inhabilitate alicuius extremi. ibid. sub n.52
 Ratificatio non cadit super actu nullo, vbi declaratur. ibid. sub n.52
Recognitio, Vide scriptura, Reconuentio, reconuenire.
 Litteræ monitoriales expeditæ super reconuentione opposita in Rota, ad quam causa conuentionis legitime fuit per appellationem deuoluta, an sint in Senatu reuocandæ remissa reconuentione Ordinatio. p.258. n.1. cum seqq.
 Reconuentio non admittitur in causa appellationis à diffinitiuâ deuolutæ ad Nuntium, vel Rotam. ibid. n.2
 Reconuentio est noua petitio, quæ expeditur eisdem iuris terminis seruatis, quibus &

conuenio. ibidem num.3
 Reconuentio coram Iudice appellationis proposta in Rota, ad quam fuit conuentione deuoluta per appellationem à diffinitiuâ, litteræ aut commissiones expeditæ retinentur in Senatu reconuentione remissa Ordinatio. p.259. n.8. & seqq.
 Reconuentio an fieri valeat coram Iudice appellationis deuolutæ ante diffinitiuam, discordant DD. ibid. n.9. & seqq.
 Jacobi Cancerij distinctio refertur, quod admittitur reconuentionis, coram Iudice appellationis ante diffinitiuam pendat, an ipse male vel bene appellatum fecisse declarat. ibid. n.10. & 11
 Sigismundus Scaccia refertur idem in effectu tenens, vt Iudex appellationis à grauamine ante litem contestatam possit admittere reconuentionem. ibid. n.12
 Ipse Scaccia clarè sibi ipsi contrarius adnotatur. ibid. n.13
 Reconuentionem in qualibet parte iudicij ante diffinitiuam posse opponi veriore resoluat Author. ibid. n.14. cum seqq.
 Reconuentio etiam post conclusionem in causa & in articulo ferendæ sententiæ, & nondum latæ, rectè opponitur. ibid. n.15
 Reconuentio quoad effectum prorogandi iurisdictionem ante diffinitiuam quandocumque admittitur. ibid. n.16
 Secus autem quoad effectum simultaneæ cognitionis, & terminationis, quia tunc requiritur, vt ante litem contestatam, vel statim post eam opponatur reconuentio, vt conuentionis cognitio pari passu ambulet, & eadem sententia vtraque terminetur. ibid. n.17
 Reconuentio iure Regio intra vigintri dies opponenda. ibid. n.18
 Reconuentio in causa appellationis à diffinitiuâ non habet locum. ibid. n.19
 Iudex appellationis à grauamine ante diffinitiuam, si male appellatum declarat, nequit reconuentionem admittere, sed inferior, ad quem conuentionis causa redit. ibid. n.20
 Iudex appellationis à grauamine ante diffinitiuam declarans bene appellatum, licet admittit reconuentionem cum causa principalis coram se remaneat. ibid. n.21
 Litteræ super reconuentione coram Iudice appellationis, ante diffinitiuam, cum licet causam principalem retinet, in Senatu non retineatur, cum iam non pertineat Ordinatio remissa. ibid. n.22
 Iudex appellationis à grauamine extrajudiciali indistinctè admittit reconuentionem, super qua litteræ à se expeditæ minimè retinentur in Senatu, sed parti traduntur vt illis coram Ordinario vtatur. ibid. n.23
 Reconuentio opposita ante litem contestationem, vel paulò post obtinet privilegium simultaneæ cognitionis, & diffinitionis cum conuentione, non secus. pag. 303. numer. 38
Recurfus, Recurrens. Vide Retentio, Rex, Princeps, Senatus, Rota.
 Recursus ad Deum immediatè in cunctis oppressionibus non est homini possibilis. p.7. n.28
 Recursus ad Regem est Regalia ipsius inalienabilis, & inseparabilis à Corona. pag. 14. num.109
 Quam

& Verborum.

Quam à se abdicare non potest Rex, nisi renunciando Regno. ibid. n.110. & seqq.
 Recursus ad Regem est de Regalibus maioribus ei competentibus in signum supremæ potestatis. ibid. n.111
 Recursus ad Regem est Regalia à Rege inabdabilis. ibid. n.112
 Et Principi reseruata in signum supremæ Maiestatis, inalienabilis, & inprescripibilis. ibid. num.113
 Recursus ad Regem fundatur in iure naturali. p.22. n.185. & seqq.
 Augustini Barbozæ, & Dianæ fundamenta contra recursum noniter intentionem destruuntur. p.22. n.198. remissimè.
 Recursus ad Regem impugnans nullus hactenus Author inuincibilibus fundamentis satisfecit, sed consulto ommissis illis deuictus. ibidem.
 Recursus ad Regem ob tollendam violentiam ex litterar. Apostolicar. executione oriunda non comprehendit in Bulla Cœnz, nec eius ce nsuris, qui assument. p. 40. n.65. & seqq. & à n.55
 Recursus ad Regem ad Bullarum retentionem immunis est à censuris, cum fiat iure, & Papa permittentibus accedente legitima retinendi causa. ibid. n.68
 Recursus retentionis quatenus tendit in utilitatem Reipublicæ fauorabilis est. pag. 92. num.72
 Recursus vltimè impeditur vergit in damnum auctoritatis & præminentie Regis. pag. 117. num.3
 Recursus retentionis omnibus remedijs aprior paci & gubernationi Regnorum. ibidem num.4
 Pendente recursu retentionis in Senatu, si impetrans exequatur litteras rectè Senatus reponit hoc attentatum violentum, & de ratione. p.138. n.84. & seqq.
 Recursus pendente ad Regem suspendi terminum pluries determinauit Rota. p.185. n.9. & seqq.
 Recursus omnis ad Principem regulariter suspendit terminum. p.186. n.18
 Contra recurrentem ad Consilium Regium pro impediendis monitorialibus proceditur in Rota per iudicium contradictarium, & executoriales expediuntur, quomodolibet conferret, recurrentem habuisse noticiam citationis faciendæ. p.345. n.4. & seqq.
 In odium recurrentis ad Regem in Rota admittitur omnis interpretatio ad fauorem alterius, ita vt simpliciter copiam fidem habeat. ibid. num.7
 Recursus vtens, quominus citetur, habetur in Rota pro citato. ibid. n.8. & 9. & seqq.
 Et datur fides simpliciter copie. p.346. n.10
 Et etiam testibus nulliter examinatis. ibidem num.11
 In odium recurrentis acta habentur in Rota pro transportatis. ibid. n.16
 Recurrens nequit præuenire malitiam aduersarij, quod dum monitoriales sunt in Senatu (quæ de necessitate sunt in Rota reproducendæ) causa in Rota contra eum indefensum & interdum nondum citatum prosequatur. p.347. n.24
 Nec interim dum pendet recursus ad Regem potest dici contumax. ibidem
 Recurrens ad Regem nec dicitur contumax, nec fugitiuus ibidem, nec ob id debet molestari. ibid. n.28. & 29
 Recursus ad Regem pendens legitimum est impedimentum vt terminus à iure, vel Iudice datus in causa principali suspendatur. ibidem num.30
 Recursus ad Regem omnes oppressi Prælati, & Religiones indistinctè frequenter vtuntur. p.348. n.39
 Recursus vtens vbi libet inculpabilis, & excusatus haberi debet, cum faciat actum iure licitum, vel saltem publice vitatum. ibid. n.40. & seqq.
 Recursus ad præsidium innocentium inuentus, foret vinculum iniquitatis, si Senatus patretur exequi executoriales alibi obtentatas contra recurrentem indefensum, pendente recursu super monitorialibus. ibidem num.45
 Forèque potius laqueus ad iugulandam iustitiam recurrentis oppressi, & in remedio, & securitate reperiret periculum, & venenum. ibid. n.46. & seqq.
 Recursus cum suo sine pugnaret, & Regis auctoritas foret umbra ad captionem, & dolum. si eo pendente in Senatu, alibi executoriales expeditas contra recurrentem exequi permitteretur. pag. 349. num.49. & seqq.
 Recursus vel à Rege penitus denegandus, ne sub eius securitate oppressi iustitia pereat, vel in causa principali est substituendum. ibidem num.55
 Recursus est in mortalibus valdè necessarius. ibid. n.56
 Recurrentem condemnato in Romana Curia recursu pendente super monitorialibus Rex magis debet protectionem, cum sub sua securitate, & fide publica fuerit deceptus. ibid. n.59. & seqq.
 Recursus ad Regem pendens legitimum est impedimentum suspendendi terminum monitorialium, ita vt citatus non dicatur contumax, quia non adstringitur comparere. p.351. num.75
 Bulla Cœnz ponderatur contra rigorem Rotæ, quæ nihil loquitur contra recurrentem. ibid. n.76. & 77
 Bulla Cœnz in cap. 14. & cap. 15. loquens de recurrente expressè disponit in eo appellante à litteris Apostolic. ad Senatum, non de recurrente pro sola tollenda vi. ibid. num.78
 Bulla in cap. 14. Non dirigit verba in recurrentem ex iusta causa pro tollenda vi & ad finem supplicandi, immo supponit tunc licet recurre. ibid. n.79. & seqq.
 Recursus vi oppressi velle Papam tollere non est credibile, cum alio remedio penitus sint destituti longè absentes à Sede Apostol. ibid. num.81
 Recurrentem ad Principem pro tollenda vi & iusta causa omnes viti docti à censuram incursum excusant. p.352. n.89
 Si in Italia ditionibus prope Romam existentibus recursus ad Principem licitus est, multò magis in Regnis Hispania procul ab ea distantibus. p.24. n.6
 Recur

Index Rerum,

Recursus quando ita facile haberi nequit ad Sedem Apostolicam potest recurri ad Regem pro litterarum suspensione, donec Pontifex consularur. *ibid.* n. 11
 Iacobi de Grassis singularis observatio ad id refertur, distinguens inter Regna remota, & proxima Curie Romanæ. *ibid.*
 Ob difficilem aditum ad Sedem Apostol. & loci distantiam recursus habetur ad Principem secularem, observatio Martæ refertur. *ibid.* num. 17
 Ob difficilem aditum ad Sedem Apostolicam, licet reddatur recursus pro suspendenda interim executione litterarum. *ibid.* n. 9
 Periculum ubi est in mora posse Clericum pro auferenda violentia recurrere ad Regem absque metu censuratum, agnovit Diana. pag. 26. num. 21
 Conditiones petite à Diana pro iustitia recursus ad Regem concurrunt omnes in violentiis illatis per Iudices Ecclesiasticos in Regnis Hispaniæ longissime distantibus à Sede Apostol. *ibid.* n. 16
 Si ad Sedem Apostol. tunc recurri deberet, & ab ea remedium expectandum, nunquam vis illatæ defensio naturalis prodesset, ob tam longam distantiam, & difficilem aditum. *ibid.* num. 27
 Deterioribusque inconuenientibus, sumptibus, & vexationibus ansæ, & occasio præberetur. *ibid.* n. 28
 Ex nouissima difficultate aditus ad Sedem Apostol. ob tam longam, & remotam distantiam, & iter non tutum, sed plenum maris, & terræ periculum iustitia legitimi recursus ad Regem pro interim retinendis litteris Apostol. probabiliter, & securè deducitur. *ibid.* n. 33. & seqq.
 Recursus ad Regem pro tollenda violentia ex executione litterarum in damnum Reipublicæ competit Regi in re proprio, est Regalia ipsius, quæ in Bulla Cœnæ non prohibetur, & idè nec tolerantia Papæ eget. pag. 33. num. 172
 Recursus pro tollenda violentia, qui non est contentus in Bulla Cœnæ, sed per quamlibet eius publicationem non inficiatur. pag. 33. num. 185
 Recursus pro tollenda violentia, et si comprehenderetur in Bulla Cœnæ stante tolerantia per tot secula, eius publicatione subsequente non includeretur, sed foret præseruatus. *ibid.* n. 186
 Recursus pro retentione litterarum nunquam impugnauit Rota. p. 57. n. 202. & 203
 Tolerantia Pontificum approbatiua recursus multis iustissimis utilitatibus applicari potest, non vitando scandalo, ut putarunt Theologi aliqui. *ibid.* num. 204
 Tolerantia recursus tamen si prouenerit ex vitando scandalo, non idè tolerantia effectus enataur. *ibid.* n. 206. & seqq.
 Theologi negantes effectus tolerantia Pontificum in recursibus falso autumant recursus esse contra ius Diuinum. *ibid.* n. 214
 Recursus pro tollenda violentia sunt conformes iuri naturali, & Diuino, & in fauorem libertatis Ecclesiasticæ. *ibid.* n. 215
 Recursus pro tollenda violentia uti rem tam grauem non tollerent tandiu Pontifices si viles non iudicarent utriusque Reipublicæ. *ibid.* n. 216
 Recursus pro tollenda violentia, si Pontifices iudicarent iuri naturali, aut Diuino, necnon libertati Ecclesiasticæ obuiare, viriliter resisterent, & non tollerarent. *ibid.* num. 217
 Sicuti in similibus fecisse, & passim facere pro salute animarum, & Pastoralis officio, ostenditur ex multis Canonice decretis. *ibid.* num. 218
 Inquisitorum cognitio tam in primis, quam in vterioribus instantiis præseruatur indultis Apostolicis, vetantibus omnem recursum ad Romanam Curiam, sed solum esse recurrerendum ad Inquisitorem Generalem Hispaniæ. p. 472. n. 82
 Bullæ Apost. prohibentes recessum ab Inquisitione Hispana in qualibet instantia, & recursum etiam ad Sedem Apostolicam, in quibusvis negotiis, & eorum dependentiis multæ recensentur, & ubi inueniri possunt. p. 474. à n. 96. vsque ad numerum 109
 Refertur Tuanus circa libertatem Ecclesiæ Gallicanæ. *ibid.*
Recusatio, Recusatus. Vide Suspectus, Ordinarius, Commissio.
 Recusationis causa legitimus est modus recedendi ab Ordinario in prima instantia. p. 224. num. 1
 Recusationis causa probata coram Ordinario recusato, omnino supersedete debet in negotio principali. *ibid.* n. 2
 Recusatus legitime Ordinarius causam de consensu recusantis alteri committit, vel ad Superiorem remittit. pag. 225. num. 3. & num. 5
 Recusationis causa coram recusato proponenda, & quomodo, & à quibus arbitri eligendi ad cognoscendum de ea. *ibid.* n. 4
 Recusatus Ordinarius procedens in causa, processus & sententia vitio nullitatis subiciantur. *ibid.* n. 6
 Si recusans opponat de nullitate. *ibid.* n. 7
 Per recusationem legitime factam cessat dispositio Trid. in cap. omnes, præseruans primam instantiam Ordinariis. *ibid.* n. 8
 Recusatione Ordinarij existente cessat protectio Concilij Trid. commendata Regi, cum & ipsius cesset dispositio. *ibid.* n. 10
 Episcopus in causa suæ Ecclesiæ potest recusari ut suspectus. p. 226. n. 22
 Recusari licet possit Episcopus in causa suæ Ecclesiæ, ante recusationem tamen iudex est competens, & eius sententia tenet. *ibid.* num. 23
 Sed post actus gestos videtur in eum consentire, & amplius eum non potest recusare. *ibid.* num. 25
 De recusatione Ordinarij debet legitime in Senatu constare, ut cesset Regia protectio Trid. p. 227. n. 26
 Et de ea constabit, si illam asserat Papa in rescripto legitime præcessisse. *ibid.* n. 26
 Recusationis causa Ordinarij rescripto impetrato, an quis possit uti, si non antea post recusationem proposuerit coram Ordinario. *ibid.* n. 27. & seqq.
 Tale rescriptum ante recusationem Ordinarij propo-

& Verborum.

propositam, sine subscriptione Sanctissimi fuit nullum à principio. *ibid.* n. 28. cum seqq.
 Recusatione proposita Ordinarij post impetratam commissionem, & legitima per arbitros inuenta potest Ordinarius causam alteri committere, vel ad Superiorem remittere. *ibid.* n. 33.
 Ob recusationem recessus ab Ordinario non est licitus ante recusationem propositam, & legitimam declaratam, ac idè rescriptum alteri est nullum, nec cessat Trid. dispositio, nec Regis protectio. p. 288. n. 34
 Et facta per Senatum remissione Ordinatio, non impeditur impetrans illum recusare ante omnia, & ob recusationem declaratam aliam alteri commissionem impetrare. *ibid.* num. 35
 Recusari potest Episcopus in causa suæ Ecclesiæ, dummodo recusationis causa ante omnia proponatur. n. 11. cum seqq.
 Commissio impetrata ob recusationem Ordinarij postmodum, re integra, recedentis, aut decedentis, an à Senatu retinenda, ut causam remitteret Ordinarij successoris. num. 2. cum sequentibus.
 Recusatio legitimus est modus recedendi ab Ordinario in prima instantia. *ibid.* n. 3
 Recusatio Ordinarij facit cessare Trid. dispositionem, & per consequens Senatus protectionem. p. 339. n. 4
 Recusationis causa licet cesset ex mutatione Ordinarij recusati, non tamen eius cessat effectus iam consumatus, & in esse productus. *ibid.* n. 7
 Ob recusationem Ordinarij commissio impetrata, illo decedente, vel recedente re integra (nempe ante iurisdictionem in delegato radicatum) retinetur in Senatu, remissa causæ cognitione Ordinarij successoris. *ibid.* num. 12
 Recusationis causa cessante, cessat ipsa recusatio. *ibid.* n. 13
 Recusatio cessat mortuo reo recusato. *ibid.* n. 14. & 15
 Quod intellige, si recusationis causa sit personalis, non realis, quæ tangat dignitatem, cum hæc in successore durat. *ibid.* n. 16
 Recusationis causa resoluta, Ordinario recusato, recedente, vel decedente re integra, res redit ad priorem statum, & intacta prima instantia pertinet successoris recusati. p. 341. n. 33. & seqq.
 Recusatio & appellatio ad effectum suspendendi iurisdictionem à pari procedunt. pag. 342. num. 41
 Recusationem cessare per mutationem Ordinarij recusati ante commissionem ob id impetratæ exercitium, & ad eius successorem deuolui iurisdictionem determinauit Rota. *ibid.* n. 42. & seqq.
 Per comparationem coram recusato sine protectione tollitur recusatio, & rescriptum eius occasione obtentum. *ibid.* n. 43
 Ob recusationem commissio impetrata ante eius exercitium non habet statum perfectum, sed est re integra resolubilis, & variationi subiecta. *ibid.* n. 44
 Recusatione pendente iurisdictionis exercitium conuiescit. p. 373. n. 51. & 52
 Recusationis causa cessante post præsentam iurisdictionem à Delegato cessat eius commissio. p. 340. n. 19
Reedificare.
 Reedificare Ecclesias, & contritas reparare boni Principis est. p. 10. n. 60. & 65. p. 8. n. 32
Regalia. Vide Princeps, Rex, Senatus, Rerentia.
 De Regalibus est protectio vassallorum Principi competens in signum supremæ potestatis. p. 13. n. 103. & seqq.
 Piscacionum reditus inter Regalia computantur. p. 14. n. 104. & seqq.
 Regalia Principis est piscatio quantum ad protectionem. *ibid.* n. 106
 Litorea maris sunt Regalia Principis respectu protectionis. *ibid.* n. 107
 Suprema Principis potestas (quæ Regalia dicitur) versatur in vigilantia subditorum. *ibid.* num. 108
 Recursus ad Regem est Regalia ipsius inalienabilis & inseparabilis à Corona. *ibid.* num. 109
 Regaliam recursus Rex non potest se abdicare, nisi renuntians Regno. *ibid.* num. 110. & seqq.
 De Regalibus maioribus Regi competentibus in signum Supremæ Maiestatis est recursus ad Regem. *ibid.* n. 111
 Et est Regalia ab eo inabdicabilis, inalienabilis, & imprescriptibilis. *ibid.* n. 113
 De regalibus solus iudicat Senatus interdicta aliis iudicibus cognitione. *ibid.* num. 115. & seqq.
 Ius competens Regi ex privilegio, aut consuetudine in Ecclesiis est Regalia ipsius. *ibid.* num. 116
 Maioria Regis Regalia ipsius dicitur. pag. 15. n. 117. & seqq.
 Regalia eo dicuntur, quia aliqua specialiter Regi magis conueniunt. *ibid.* n. 121
 Regalia ubi absolute nominatur, præcipue intelliguntur de protectione vi oppressorum. *ibid.* num. 122
 Honor Regis, quæ est ipsa Maiestas, dicitur maioria Regis inabdicabilis. *ibid.* n. 123
 Maioria Regis dicitur Regalia de ipsi referuatis in signum supremæ Maiestatis. pag. 16. numer. 124
 Regaliæ enumeratæ in c. 1. quæ sunt Regalia non excludunt alias Regalias. *ibid.* numer. 130
 De Regalibus potest Princeps cognoscere, etiam inter Ecclesiasticas personas. *ibid.* num. 132
 Super Regalia protectionis cognoscit Rex inter Ecclesiasticos. *ibid.* n. 133
 Super iurium Regalium controuersia Rex cognoscit etiam inter Ecclesiasticos, cuius iurisdictionem nemo declinat. *ibid.* numero 134
 Vti de iure patronatu suo. p. 17. n. 135
 Regalium ratio quæ tenet Ecclesiastici sequuntur formam Regis temporale. *ibid.* num. 136
 Regalia Regis est ius Regium patronatus. *ibid.* num. 137
 Ius percipiendi decimas Regi concessas à Sede Apostol. ipsius Regalia est. *ibid.* numero 141

Index Rerum,

De quibus cognoscit Rex, *ibid.* num. 142. & sequentibus.

Regalis, & subditorum privilegii qua obfunt, debet Rex obviare ad Reipublicæ conseruationem. p. 88. n. 26. & seqq.

Regaliorum tanta est vis, vt siquis aliquid impetret in diminutionem iuris Regij Curia rescindit. p. 96. n. 33. & seqq.

Regaliam protectionis indistincte, & absolute attribuant cuncta iura Regi non distincta inter casum, & casum. p. 118. n. 14. & seqq.

Regalia protectionis vi oppressorum Regi competit principaliter de iure corroborato etiam immemoriali. p. 123. n. 63.

Regalia tollendi violentias ius est vniuersale complectens omnes species, & casus violentiæ. *ibid.* n. 66. & seqq.

Regalia protectionis Princeps vtens in aliquibus casibus non impeditur etiam vt in aliis sub suo iure vniuersali comprehensis. p. 124. n. 71. & seqq.

De Regalia Regis Franciæ in reducendis fructibus beneficij vacantis ad manus suas, ne decipiatur. p. 130. n. 20.

Regalia retentionis pertinet Regi, & cognitione de iure, & consuetudine immemoriali, cui Papa detrahere non incendit. pag. 55. numer. 172.

Regalia propria Regis est protectio vi oppressorum, ne scandalum Respublica patiatur. p. 170. num. 7.

Regaliæ protectionis in præiudicium Regiæ dignitatis nemo potest renunciare, quominus ea insuper Rex vtatur. *ibid.* n. 8.

Regalia est Principi referuata creare Senatus, & Magistratus. p. 179. n. 2.

Augere vel minuere ad libitum suæ voluntatis. *ibid.* n. 3.

Etiam sine causa. *ibid.* n. 4.

Et absque citatione, cum totum pendeat à mera gratia. *ibid.* n. 5.

Regalia Principis est diuidere Prouincias, dismembrare assignatas, & aliis Tribunalibus vnite. *ibid.* n. 6. & seqq.

Regalia Principis est in signum supremæ potestatis, & iurisdictionis, diuidere Prouincias quoad temporalitatem. pag. 180. num. 16. & seqq.

Ex Regalia Principis prouenit dismembratio cognitionis causarum ab vno Tribunali. p. 182. n. 32. & seqq.

Regalias Principi referuatas nemo exerceat, nisi sibi à Principe concedantur. *ibid.* n. 38.

In Regalium generali concessione non veniunt Principi referuata. *ibid.* n. 39.

Regalia Principis est auocatio causarum, siue incepratum, siue iam cepratum coram Iudicibus inferioribus. pag. 454. num. 86. cum sequentibus.

Regaliam recursus pro tollenda violentia plurimi Theologi vocant privilegium. pag. 56. num. 196.

Regaliis multum deferunt Pontifices, & consuetudinibus immemorabilibus Principum Christianorum, circa res spirituales, maxime in Regno Hispaniæ tam remoto. p. 57. num. 199.

Supplicatio ad Papam humilitatis & reuerentiæ indicatiua, ostentat potentiam Su-

preme Maiestatis S. A. quam hac Regalia priuare velle non est verisimile. *ibid.* numer. 201.

Regis Regalia est, minuet potestatem suis Magistratibus datam, & ad libitum uolere, & alteri aggregare. p. 464. n. 16.

Regalia protectionis inseparabiliter iuharet Regiæ dignitati, maxime in tuenda fide. p. 465. n. 27.

Quam à se abdicare, ac renunciare non potest, nisi simul Corona renunciet. *ibid.* num. 28.

Regaliam suam, & potestatem penes se resistentem magis ostentat abdicatio, & auocatio causarum à suis Magistratibus. *ibid.* num. 29.

Ius competens Regi de iure, privilegio, aut consuetudine in rebus Ecclesiasticis Regalia ipsius est. p. 477. n. 115.

De qua cognoscit inter Ecclesiasticos. *ibid.* num. 116.

Regnum, Regimen. Vide Respublica, Rex, Præiudicium, Princeps, Retentio, Vassallus.

Regnum non tam ad Regis, quam ad vassallorum vtilitatem est introductum. pag. 11. num. 76.

Regni cor, vt est Rex, vigilat dormiente Regno. *ibid.* n. 73.

Regni vtilitas & opulentia, est vtilitas Regis. p. 12. n. 88.

Regni iurio finis est & obiectum creandi Reges. *ibid.* n. 93.

Regnum non propter Regem, sed propter protectionem vi oppressorum a Deo fuit creatum. p. 13. n. 102.

Regnum nihil aliud est, quam nobilis seruitus. p. 16. n. 127.

In Regno Hispaniæ iam dñi inoleuit praxis retinendi litteras, vt si aduersentur Sacris Concilijs generalibus, informati Pontifex de veritate, quod Ecclesiæ saluti, fidelium vtilitati, Respublicæ quieti disponat. p. 35. n. 35. & 36.

In Regno Neapolitano, non exequuntur litteras Apostol. donec interponatur brachium Regium vulgo dictum (exequatur) *ibid.* num. 37.

In Regno Siciliæ non permittitur litteras Apostol. executioni dari, donec examinata à Regio Magistratu, emanat decretum (exequatur.) n. 41. & seqq.

Monarchiæ Siciliæ praxis examinandi litteras Apostol. originem habet a privilegio Apostol. Rogerio primo Regi dato, qui constitutus fuit Legatus Apostol. Sedis in suo Regno. *ibid.* n. 44. cum seqq.

Regni Siciliæ praxis examinandi litteras Apostol. originem habet à privilegio Apostol. Rogerio primo Regi dato, qui constitutus fuit Legatus Apostol. Sedis in suo Regno. *ibid.* n. 44. cum seqq.

Cæsar Bazo. contra Monarchiam Regni Siciliæ in spiritualibus nonnulla scripsit. *ibid.* num. 48.

Contra quem tamen nonnullæ prodierunt in publicum Apologiæ, necnon Regia edita. p. 38. num. 49.

Regni & Regis damnum ad inuicem compantur, cum vnum faciant indiuisibile coactantur, cum vnum faciant indiuisibile coactantur. p. 85. n. 1. & seqq. Cuito

& Verborum.

Custodiri Regem à casto, nihil prodest, si & Regnum non custodiat, *ibid.* numer. 3.

Regnum vt corpus mysticam infirmitatibus, & accidentibus est subiectum, *ibid.* numer. 6.

Regna corpora humana florent & interitum pariuntur. *ibid.* n. 7.

Regnantis est gloria subditorum otiosa tranquillitas. p. 86. n. 14. & seqq.

Ex bono regimine Respublicæ simultaneum oritur vtile Regi, & Regno. *ibid.* n. 13.

Regni vtilitas est commodum Regis. pag. 87. num. 17.

Regem diuitis & auro abundare, nihil prodest, si Regnum fit tributis læcessitum, & oppressionibus infirmum. *ibid.* n. 19.

Regi nihil magis nocuum, quam semel amittere suam maiorem. p. 88. n. 28.

Regni & Regis damnum, seu vtilitas ad inuicem conuertuntur, quia non dabimus damnum Regni, quin vergat in damnum Regis. p. 89. n. 42.

Regnorum creandorum finis est, vt vassalli in pace conseruentur. p. 92. n. 71.

Extra Regnum trahere regnicolam abusus est notorius, à quo in Francia appellatur ad Curiam. p. 96. n. 12. & seqq.

Regnum stabile est, vbi non est pietas, fides, & cura iuris. n. 6. & seqq.

Extra Regnum conuentus in prima instantia vt potest retentionis remedio. p. 120. n. 34.

Regno Galicia dedit Philippus I V. Hispaniarum Rex vtrum in committis, illud dismembrans à Ciuitate Cameræ, quæ præcario illud detinebat a dicto Regno. p. 180. n. 17.

Ad Regnorum suorum protectionem adstringuntur Principes. ne violentiam, aut scandala pariantur in perniciem Respublicæ Ecclesiasticæ, spiritualis, & temporalis. pag. 201. num. 2.

Regnorum conseruationi nihil præstantius vigilantia in cultus Diuini, & status Ecclesiastici tuitione, qua nititur stabilimentum omnium rerum publicatum. pag. 202. numer. 17.

Quod Imperator Theodosius in agone mortis suis filiis præceptum reliquit. *ibid.* n. 18.

Ordinaria prouiso datur à Senatu, vt impertans aut eligens iudicem extra Regna Coronæ Castellæ commissione non vtatur. pag. 213. num. 23.

In Regno Galliciæ iudices non admittuntur Delegati in prima instantia, nec executores gratiarum conseruentur processum, sed de nudo tantum facto permittuntur cognoscere, sed Ordinarij. *ibid.* n. 27.

In diuersis Regnis etsi sint bona & villæ vnice maioratui existenti in alio Regno iudicium mouetur, vbi caput sit maioratus. pag. 233. n. 27. & seqq.

Violentia inferret ei, qui extra Regnum, & ad Roman. Curiam euocatus adstringitur litigare, quem protegit Princeps. p. 277. n. 84. & à n. 80. cum seqq.

Huius Regni naturales prohibentur impetrare commissionem iudicibus extra illud, & in Senatu datur prouiso ordinaria, vt illi afferant iudicem in Regno, ex Decreto Senatus. p. 278. n. 98. cum seqq.

Extra Regnum eligere Conseruatores prohibiti sunt exempti ad fugiendas molestias naturalium. *ibid.* n. 97. & seqq.

Regni Aragoniæ Prælatis habentibus loca sibi subiecta in Castella ordinatum fuit per Senatum, vt illis iudices creent, ob magna damna vitanda. p. 279. n. 101. & seqq.

Rex vt Legatus de latere Regni Siciliæ non comprehenditur in dispositione, cap. causæ omnes, & si inhibeat omnes Legatos de latere in prima instantia, validis fultur rationibus. p. 36. n. 42. & seqq.

Reiterare

Ab electione appellans obuiendo non seruata forma iuramenti, de qua in capit. vt circa de electionibus, lib. 6. an possit aliam appellationem vtilem, validam reiterare, & viam appellationis semel assumptam prosequi. p. 364. n. 33. & seqq.

Facultas conseruandi actum non consumitur per actum informem, & inutilem, sed potest illo iterum vtiliter reiterare. *ibid.* n. 35.

Reiterari non potest appellatio obiectiua informiter, & nulliter semel ab electione apposta. p. 365. n. 37. & seqq.

Actus semel nulliter gestus nequit validè reiterari postquam ex primo fuerit ius tertio quaesitum. *ibid.* n. 39 & 40.

Relatio, Referens. Vide Senatus, Princeps, Papa, Narratiua Inffio.

Pontifex ad relationem tanti Senatus damna delet, ceruus aliter non moueri, quam poscat publica subditorum salus. p. 74. num. 58. & seqq.

Relationi Senatus super legitimitate causæ suspendendarum litterarum Papa tantam fidem adhibet, multo magis executor earum. p. 145. n. 141.

Relatione subscriptionis facta in monitorialibus per Delegatum, aut Notarium, an sit danda fides in Senatu, ita vt probata dicatur subscriptio commissionis. pag. 455. num. 1. cum seqq.

Relationi iudicis in iis, quæ non dependent à mera sua potestate, standum non est, nec credendum. p. 436. n. 8.

Nec in iis quæ requiruntur pro fundamento suæ iurisdictionis. *ibid.*

Relatio facta Papæ sub involucro verborum, idem est ac si veritas penitus taceatur. p. 455. num. 94.

Sub involucro verborum facta Principi relatio non potest apparere eius deliberata voluntas. *ibid.* n. 96.

Idem per causam loquelam, aut ironiam. *ibid.* num. 97.

Relaxare. Vide Littera, Decreta, Retentio.

Litteræ statim relaxantur impetranti, vbi Senatus iustam causam non reperit. pag. 35. num. 29.

Si examine litterarum facto per Senatum reperitur legitimam deficere causam retinendi, statim relaxantur litteræ, vt illis pars vtatur. p. 194. n. 56.

Religio, Regulares, Religiosus. Vide Cultus, Monasterium, Examen, Scandalum.

Religiosus vel alius exemptus promotus ad Parochialem non subiectam Prælato Regulari. EE e 4 eximitur

Index Rerum,

eximitur à potestate Prælati, & subintrat iurisdictionem Ordinarij respectu Parochialis. p. 113. n. 3. & seqq.

Ob Religionem exemptus, si inuitu Parochialis subiectus Ordinario delinquat, vel contrahat, cognitio pertinet Ordinario. *ibid.* num. 4.

Regularis, si præest Curæ animarum subest Ordinarij iurisdictioni, quod non obstantibus quibusvis exemptionibus pluries declaravit Kota. p. 314. n. 17.

Religio non mendicantium, cui datur privilegium ad instar mendicantium; non est mendicantium, licet eius privilegiis fruatur. p. 355. n. 22.

Religiosi, & alij exempti sunt prohibiti extra Regnum eligere Conservatores, ne naturales molestentur ex Decreto Senatus. 66. inter impressos. p. 278. n. 97. & seqq.

Religiosi, & alij exempti licet vti possunt protectionis Regalia, & recursu, si contra eos impetretur commissio subscripta propria manu Sanctissimi in prima instantia, ut retineatur in Senatu, remissa causa Conservatoribus suis. p. 279. n. 102.

Religiosorum cause non trahuntur ad Senatum per viam violentiæ, si coram suo Prælato Regulariter tractentur. *ibid.* n. 104.

Religiosorum cause, quæ tractantur coram iudice Delegato, Ordinario, aut Conservatore, rectè ad Tribunalia trahuntur per viam violentiæ. *ibid.* n. 105.

Vbi gubernaculum disciplinae contemnitur, restat vt Religio naufragetur. p. 8. n. 37.

Religionis tranquillitas Principi interest. *ibid.* num. 40.

Religionis Catholicæ Principes sunt Protectores. n. 67. & 68.

Religionis tutela, & conservatio, ac timor Dei solus est custos societatis hominum interesse. p. 11. n. 70.

Breue Pij V. de iterum examinandis Religiosis Confessoribus, & de scandalo sedato propter hoc à Rege Catholico. pag. 81. num. 40. cum seqq.

Religiose res aliter tutæ esse non possunt nisi & Regia, & Sacerdotalis defendat auctoritas. p. 201. n. 7.

Religionum causas in prima instantia coram Conservatoribus suis cognoscendas, verius ostenditur. p. 269. n. 2. cum multis seqq. Vide *Conservator.*

Religiosi Prælati quibus gubernium monialium sibi subiectarum demandavit Papa non possunt eo inconsulto illas dimittere. pag. 272. n. 29. & seqq.

Religiosorum subiectio Prælati à Papa pendet, sine cuius ministerio Prælati Regulares iurisdictione carent. *ibid.* n. 27. & seqq.

Pontifex est Summus Prælati Religionum omnium.

Remedium. Vide Quærela. Retentio. Contraria.

Remedio retentionis an possit intentari post peractam executionem litterarum, semper grandis habita difficultas. pag. 128. num. 1. & seqq.

Remedium retentionis, & Decretum tendunt in futurum, ad impediendam executionem litterarum in peritum Reipublicæ. *ibid.* n. 2.

Remedium retentionis Bullarum inductum fuit dumtaxat ad impediendam executionem in detrimentum Reipublicæ. etiam spiritualis. p. 129. n. 15. & seqq.

Remedium datum ad supersedendum, nequit verificari in re iam gesta. p. 131. n. 37.

Remedia à iure concessa ante actum factum, vel in preparatione ad faciendum cessant postillum consummatum; sed confugiendum erit ad remedia ordinaria. p. 133. n. 43.

Plura iura singularia ad idem ponderantur. *ibid.*

Falsa sunt abicienda remedia, quæ vetis sunt periculis grauiora. p. 137. n. 81.

Remedium efficax salubre, & legitimum consideravit Author, quo per in directum possit consequi executio Decreti retentionis etiam peracta executione litterarum ante habitum recursum ad Senatum. p. 138. n. 89. & seqq.

Remedia ad iniucem contraria accumulari valeant. p. 159. n. 4. & seqq.

Et quando conditionaliter, & alternatiue. *ibid.* n. 9. cum seqq.

Remedio retentionis, & quærela violentiæ simul intentatis ab utraque parte, quale suspendendum. p. 162. n. 28. & seqq.

Super simultaneis remediis violentiæ, & retentionis non est necessarium simultaneum Decretum, sed singula Decreta pro singulis remediis separata sufficiunt. p. 163. n. 38.

Declaratur Pater Enriquez in hoc simultaneo remedio iuris, & praxis terminos confundens. *ibid.* n. 39. & 40.

Remedium retentionis litterarum sui natura est præseruatiuum futuri dampni, & periculi imminentis seu minati. pag. 190. num. 4. & seqq.

Remedium ad præsidium innocentium inuentum non debet esse vinculum iniquitatis. p. 252. n. 15. cum seqq.

Remedium contra sententiam superioris declarantis processum inferioris attentatum, gestum transacto termino inhibitionis temporalis, prætextu improbi styli operantis perpetuò. p. 253. n. 33.

Remissio. Vide Ordinarius, Retentio.

Remissionem vassalli prorogantis alterius iurisdictionem potest petere superior. p. 172. n. 33. & seqq.

Causæ omnes retentionis Bullarum ob derogationem iuris Patron. laicorum aut Regis, &c. Remittit Consilium Supremum ad Cancellarias, aliasue Audientias & Regia ex leg. Regni. p. 181. n. 19. & seqq.

Leges Regiæ disponentes de hac remissione non procedunt per inhibitionem Consilij Regij, sed consulendo eius exonerationi. *ibid.* num. 24.

Remissio causarum pertinentium Bullarum retentioni nequit peri post latam primam sententiam in Consilio Supremo. *ibid.* n. 25.

Stylus Senatus in remittendis causis Ordinatio in prima instantia nihil detrahit verbis Bullæ Censuræ, relatis. p. 213. n. 28.

Ex verbis eiusdem Bullæ oritur iustificatio styli Senatus in remissione causarum Ordinariis in prima instantia. *ibid.* n. 29.

Remissio non est facienda, si iudex eam petens, & requisitus, non sint eiusdem Imperij, & Principatus. p. 403. n. 65. Per

& Verborum.

Per remissionem causæ per Ordinarium factam ad superiorem in prima instantia coram eo pendentes, an cesset Trident. dispositio, & Senatus protectio. p. 234. n. 1.

Per remissionem causæ factam ad superiorem ita efficaciter ad hunc deuoluitur iurisdictioni, vt omnia gesta per inferiorem corruant ipso iure. *ibid.* n. 2.

Ordinarius voluntariè remittens causam ad superiorem in prima instantia nec amisit iurisdictionem, nec ad superiorem fuit deuoluta. p. 236. n. 18. & 19.

Per remissionem voluntariè factam ab Ordinario causæ in prima instantia pars grauata licet vtitur recursu ad Regem, vt iterum remittatur Ordinario. *ibid.* n. 22. & seqq.

Remissio causæ ad superiorem tunc illicita erit in prima instantia, quando Ordinarius sua sponte, & nemine ritè instante illam fecerit. p. 237. num. 29.

Ordinarius à Legato suspectus, & confitens causam oppositam licet facit remissionem causæ ad superiorem. *ibid.* n. 25.

Cessante tamen fraude & collusione. *ibid.* n. 26.

Remissio ad superiorem in prima instantia voluntariè facta per Ordinarium non est legitimus modus recedendi ab eo; imò contra iuris resistantiam facta dicitur. *ibid.* n. 27.

Remissio causæ in prima instantia legitime facta per Ordinarium ad superiorem operatur effectum iurisdictionis abdicatiuum. *ibid.* n. 31.

Renuntiare. Vide Commissio, Priuilegium, Exemptum, Comparatio.

Renuntiare iuri suo non videtur impetrans illud iterum ex priuilegio. p. 52. n. 167. & seqq.

Per priuilegium incompatibile cum iure alias alicui competente, isti renuntiatum censetur. *ibid.* n. 169. & seqq.

Renuntiare beneficio compellitur Clericus ob scandalum vitandum. p. 80. n. 30. & seqq.

Et electioni de se factæ. *ibid.* n. 31.

Et Episcopatu. *ibid.* n. 32. & seqq.

Regaliæ protectionis in præiudicium Regiæ dignitatis nemo potest renuntiare, quominus ea in super Rex vtatur. p. 170. n. 8.

Iuri in vtilitatem principaliter publicam, & secundariò in fauorem aliquorum, nequit priuatorum conuentione renuntiare. pag. 171. num. 18.

Secus si principaliter sit in fauorem singulorum, *ibid.* n. 19.

Retentionis litterarum remedio, cum fuerit principaliter in fauorem publicum inductum, & secundariò in vtilitatem vassallorum, renuntiare nequit. *ibid.* n. 20.

Renuntiare non potest priuilegio continentis fauorem priuatorum, & Principis simul. *ibid.* n. 21. & seqq.

Nisi adit consensus simul Principis. *ibid.* n. 22.

Renuntiare nequit iuri complicato, cum iure superioris in istius præiudicium. num. 29. & seqq.

Iuri & priuilegio suo quis renuntiat, quando respiciat sui commodum tantum, non alterius aut publicum. *ibid.* n. 34. & seqq.

Renuntiatum redundans in præiudicium alterius, aut iuris publici, non tenet. p. 175. n. 55. & seqq.

Retentioni Bullarum, vbi absolute, & immediate vtiget vtilitas publica absque particula-

ris participatione, renuntiare nequit sine Fiscalis interuentu, qui tunc recursum prosequi valet. *ibid.* n. 57. & seqq.

Renuntiare nequit citationi ad instantiam alicuius executæ, cum semel ex ea ius tertio fuerit quæsitum. p. 177. n. 74.

Renuntiare appellationi non potest appellans in præiudicium partis appellatæ. *ibid.* n. 75.

Dilationi semel obtentæ nequit renuntiare in præiudicium alterius. *ibid.* n. 76.

Rescripto per alium impetrato nequit impetrans renuntiare, postquam ex eo fuerit alterius quæsitum. *ibid.* n. 77.

Commissio impetrans renuntiare non potest postquam citatus fuerit aduersarius ex quo ius sibi fuit semel quæsitum. *ibid.* n. 78.

Secus ante citationem, etiam si commissio contineat aliquid ad commodum tertij. *ibid.* num. 79.

Rescriptum antequam per citationem efficiatur commune renuntiare potest, & de ratione. *ibid.* n. 80.

Renuntiare suæ conuentioni coram laico non potest Clericus reconuentus cum sit iam ius tertio quæsitum. *ibid.* n. 81.

Renuntiare potest quis suæ actioni, & iudicio intentato, re integra, hoc est, ante citationem, cum adhuc non sit ius tertio quæsitum. *ibid.* n. 82.

Renuntiare potest quis actionibus, & exemptionibus semel in iudicio deductis, re integra, antequam ius tertio quæretur. *ibid.* num. 83.

Renuntiatio non valet in præiudicium iuris alterius, quoties ex renuntiatione inferri valet eidem præiudicium. *ibid.* n. 84.

Vnius renuntiatione non tollitur quod in fauorem plurius fuit introductum. p. 215. n. 10. & seqq. & à num. 18. cum seqq.

Renuntiatione partis, cessante consensu Episcopi causa in prima instantia non aufertur ab Ordinario. p. 216. n. 21. cum seqq.

Vnius renuntiatione non tollitur priuilegium habens ius complicatum. *ibid.* num. 22. & sequentibus.

Renuntiatio subditorum non valet in præiudicium superioris, cui est fauor communicatus. *ibid.* n. 23. & 25.

Renuntiatio vnus nequit fieri in præiudicium iuris per alterum quæsitum. *ibid.* n. 26.

Exempti Religionum, etsi renuntiant suæ exemptioni, & in Ordinarium consentiant; Senatus eorum causas Ordinario non remittit. p. 271. n. 15. & seqq.

Renuntiare nequeunt exemptioni exempti ab Ordinario, & immediate subiecti Papæ absque eius consensu. *ibid.* n. 16.

Renuntiatio exemptionis in præiudicium Papæ non valet. *ibid.* n. 17. cum seqq.

Exemptionis priuilegio nequeunt renuntiare Prælati & Religiosi cum soli Papæ sint subiecti, quorum Papa efficitur Diæcesanus. *ibid.* num. 21.

Renuntiare suo foro nequit Clericus absque Diæcesani sui consensu. p. 272. n. 22.

Sarania conuincitur supponens, Abbatem posse exemptioni renuntiare cum consensu sui conuentus. *ibid.* n. 23.

Renuntiatio priuilegij cuius fauore tantum fuit inductum, valet. *ibid.* n. 31. & seqq. Per

Index Rerum,

Per vnum vel plures actus non censetur Prælati-
tus renuntiare fauori suæ Ecclesiæ, num. 40.
& 41.
Renuntiatio iuris complicati nec in præiudici-
um etiam renuntiantis valet. *ibid.* n. 45
Renuntiare licet possit Dominus caducitati, fal-
lit si caducitas sit etiam in fauorem alterius.
ibid. n. 46
Renunciatio iuris connexi commodam separa-
tionem minimè admittentis non valet etiam
in præiudicium renuntiantis. *ibid.* n. 48
Renuntiare quando impetrans possit vel non
commissioni impetratæ, inuito aduersario.
p. 293. n. 19. cum seqq.
Renuntiare videtur commissioni, qui com-
paret coram alio iudice competente. *ibid.*
num. 25
Renuntiare an videatur primæ commissioni, qui
aliam impetrauit super eodem negotio. *ibid.*
num. 26
Renuntiatio non acceptata non nocet, & ite-
rum potest renuncians penitere. p. 295. n. 37.
& seqq.
Renunciatio proprii fori expressa in contractu
alibi celebrato tribuit iurisdictionem iudici
laico contractus contra obligatum etiam ibi
non repertum. p. 398. n. 13
*Repositio, Reponere; Vide Ordinarius, Index,
Superstes, Mors.*
Repositio facta executionis litterarum virtu-
tute Decreti violentiæ Senatus, res redditur
integra, & consideratur ac si litteræ execu-
tæ non fuissent. p. 139. n. 91. & seqq.
Repositio facta per executorem virtute Dec-
reti violentiæ, intrat executio Decreti ret-
entionis post executionem litterarum ob-
tenti. *ibid.* n. 92
Per repositionem executionis litterarum virtu-
tute decreti violentiæ possessio capta reducit
ad non possessionem, & omnia ad priorem
statum quo erant ante illorum executionem.
p. 140. n. 102
Et tunc rectè intrat executio Decreti intentio-
nis litterarum post eam obtenti, cum sit fu-
blatum impedimentum. *ibid.* n. 103
Reponere facit ante omnia gesta per execu-
torem contradictor possidens, non citatus, quan-
documque compareat. pag. 141. num. 109. &
seqq.
Praxis ponitur, quemadmodum consequenda
erit repositio executionis litterarum peractæ
ante recursum retentionis intentatum, vt fi-
ri queat executio Decreti retentionis postea
obtenti. p. 144. n. 135. & seqq.
Reponi prius debet immisso attentata data non
citato possessore antequam cum eo causa tra-
ctetur, & contradictio, in via tamen ordina-
ria. p. 302. n. 176. & seqq.
Ad repositionem attentatorum iudex non eget
iurisdictione. p. 154. n. 64
*Repugnantia. Vide Contraria, Incompatibile.
Rescriptum. Vide Commissio.*
Rescripta damnosa Reipublicæ spirituali, aut
temporali non concederet Papa, si id scierit
à principio. p. 61. n. 3. & seqq.
Rescriptis Principum insolitis non est paren-
dum. p. 96. n. 23
Contra insolita rescripta præsumitur ideo in

eorum executione supersedendum. *ibid.* nu-
mer. 25
Rescriptum continens inconsueta suspectum est
de falso. *ibid.* n. 26
Rescripto per aliquem impetrato nequit impe-
trans renuntiare, postquam ex eo fuerit alte-
ri ius quæsitum. p. 177. n. 77. & seqq.
Rescripto antequam per citationem efficiatur
commune, renuntiare potest impetrans, in-
uito aduersario. *ibid.* n. 80
Rescriptum coarctat mortuo comprehenso sub
clausula (omnesque alios) antequam nomine-
tur per impetrantem. p. 282. n. 10
Rescriptum impetrans super iure aliis sibi com-
petente huic non videtur renuntiare, quando
abest incompatibilitas. p. 296. n. 50
Rescripti præsentatio est de processu, vt illius
potissimum fundamentum, facienda solem-
niter manu publici Notarij, de qua iudici
non creditur. p. 392. n. 76
Rescriptum impetrans in causa iam decisa re-
pellitur à limine iudicij. p. 432. n. 63
Et à iure reprobatum super tertia appellatione.
ibid. n. 64
Rescriptum contra rem iudicatam tanquam in-
ciuale, & iniustum non debet admitti. *ibid.*
num. 65
Rescriptum super tertia appellatione nec ten-
net, nec à Principe potest concedi de ordina-
ria potestate. *ibid.* n. 66
Nisi per speciale priuilegium tertiam appella-
tionem concedat Princeps de plenitudine
potestatis. *ibid.* n. 67
Rescriptum Principis contra rem iudicatam,
quatenus impedit eius executionem admitti
non debet. p. 453. n. 69
Idem contra tres sententias conformes. *ibid.*
Et iniustum, durum, & inciuale, & contra ius.
ibid. n. 71
Rescriptum Principis durum, & asperum, seu
iniustum, nec debet admitti, nec exequi,
sed retineri ne eo impetrans vtatur. *ibid.* n. 74
Rescriptum contra rem iudicatam duo requirit
ne detineatur, scientia Principis certa, &
quod vtatur sua plenitudine potestatis. *ibid.*
num. 79
Aliiter nec etiam per indirectum valet. *ibid.*,
num. 80
Rescriptum pluribus directum, & eorum cui-
libet, si is qui cepit causam discedat, aut
legitimo impedimento detineatur, vnus ex
superstitibus assumit causam in eodem statu.
p. 149. n. 7
Subscriptionem propriæ manus Sanctissimi ap-
ponendam in ipsis rescriptis ad partes missis
expressè decreuit Concilium Trid. p. 431.
num. 12
Inter supplicationem præsentatam Papæ, & re-
scriptum desuper confectum missum ad par-
tes magna datur differentia. *ibid.* n. 13
Rescriptum mittendum ad partes subscriben-
dam esse, non casualiter, sed prouidè decre-
uit Concilium Trid. vt certus sit Ordinarius
de auocatione Papæ in prima instantia. *ibid.*
num. 14
A Concilio Trid. quod claris verbis decernit
rescriptum auocatorium subscribendum non
est facile recedendum per declarationes, de
quarum fide non constat, contrarium dicen-
tes. p. 432. n. 18
Senatus

& Verborum.

Senatus verbis claris Concilij Trident. decernit
subscriptionem opponendam in re-
scriptis adherere vt rescripto auocatorio pri-
mæ instantiæ, in quo subscriptio visibiliter
non legitur. p. 44. n. 28
Motus proprius Gregorij XIII. clarè intellexit
Concilium Trident. decernentem formam
subscriptionis in rescriptis ad partes missis ap-
ponendam. p. 444. n. 29
Monitoriales ad partes missas quibus infertur
rescriptum auocatorium subscriptum manu
Sancti. probant subscriptionem ad effectum
cuiusdam remissionem. Ordinario, *ibid.*
num. 32
Rescriptum impetratum in qualibet instantia
pertinente ad Inquisitionem Hispanam sus-
scriptum declarant Pontifices pag. 472.
num. 83
Nisi ad eius executionem, & impetrationem ac-
cedat consensus Regis Catholici. *ibid.*
Res, Res integra.
Super re donata per Regem Ecclesiæ cognoscit
Rex. p. 17. n. 144
Res Ecclesiæ procedens à Rege efficitur de fo-
ro ipsius Regis. *ibid.* n. 145
Res quæ semel prohibitionem euasit, semper re-
manet libera. p. 140. n. 104
Res eadem potest diuerso iure ceteri diuersis
respectibus aut temporibus considerari.
p. 161. n. 22
Res eadem verè & interpretatiuè dicitur, quan-
do inter easdem personas eadem questio re-
nouatur, ceteri de alia re penitus diuersa.
p. 165. n. 11. & seqq. vbi de exemplis.
Res omnis per quascumque causas nascitur, &
per easdem resoluitur. p. 170. n. 5
Ratione rei sitæ non sortitur quis forum, si ibi
non reperitur. p. 232. n. 13. & seqq.
Limita in Dominis temporalibus absentibus, &
habentibus in territorio sui status caput;
quia diuincunt domiciliarij. *ibid.*
Super rebus diuersis & separatis simul in iudi-
cium deductis potest iudex pro parte pronun-
tiare, & pro alia parte iudicium differre. p. 301.
n. 25. & seqq.
Idem inter diuersas personas simul conuentas.
ibid.
Quot sunt res & capitala tot videntur senten-
tiæ, & variato vno, aliud remanet. *ibid.*
num. 26
Res quæ semel prohibitionem euasit, semper li-
bera remanet. p. 339. n. 5
Rei semel alterata natura, semper remanet alte-
rata. *ibid.* n. 6
Res Ecclesiæ alicui concessa, & ab eadem Ec-
clesia recuperata primeuam naturam liberta-
tis simul recuperat. p. 383. n. 43
Et etiam pro illa parte, quam Ecclesia recupera-
uit, in qua cessat impedimentum, & subin-
trat ius commune. *ibid.* n. 44
Res, & persone Ecclesiasticæ in tuto esse non
possunt nisi eas & Regia, & Sacerdotalis re-
gat potestas. *ibid.*
Re non integra comparens etiam aliis legiti-
mis contradictor, non impedit executionem
iam factam. p. 133. n. 44
Facultas à iure concessa reuocandi, aut impu-
nandi actum expirat post actum iam con-
summatum, & re non integra. *ibid.* n. 45

Res redditur integra facta repositione executio-
nis litterarum virtute decreti violentiæ Sen-
atus, & consideratur, ac si litteræ execu-
tæ non fuissent. p. 139. n. 91. & seqq.
Per executionem præcedentem nulliter factam,
res non desinit esse integra. p. 141. n. 113 cum
seqq.
Nec quoad omnes iuris effectus desinit esse in-
tegra. *ibid.*
Res non desinit esse integra per commissionem
impetratam, & inde citationem Decretam,
ante tamen eius intimationem, & actualem
executionem. p. 285. n. 37
Re integra potest quis renuntiare actionibus &
exemptionibus semel in iudicium deductis;
hoc est antequam sit ius tertio quæsitum.
p. 177. n. 82. & seqq.
Re integra ante recitum ad superiorem potest
Ordinarius post biennium ferre sententiam.
p. 240. n. 11
Re integra, idest, ante citationem, mortuo
conueniendo, & comprehenso sub clausula
(omnesque alios) commissio expirat contra
eius successores. p. 283. n. 12. & seqq.
Res non desinit esse integra per solam præsen-
tationem commissionis coram Delegato.
p. 286. à n. 38. cum seqq.
Re integra causa cessante, cessat effectus non-
dum consummatas, sed dum adhuc est in fieri.
p. 340. n. 20. & seqq.
Promisso contemplatione alterius facta, isto re
integra decedente, coarctat, secus re non in-
tegra, & facta acceptance per donatarium.
ibid. n. 22
Iurisdictione Delegati nondum præuenta per
eius exercitium, res adhuc dicitur integra.
ibid. n. 23. & seqq.
Res integra quando impetrans possit, vel non
commissioni renuntiare impetrans, inuito
aduersario. *ibid.* n. 26. cum seqq.
Res non desinit esse integra ex citatione, & aliis
actis nullis. p. 294. n. 29. & seqq.
Re integra potest Delegatus iterum acceptare
commissionem, quam semel repudiauit. p. 295.
num. 40
Res non desinit esse integra executione nulla,
ideo impetrans potest suæ commissioni ren-
untiare. *ibid.*
Etiam re non integra co parentis possessor ad
impediendam immisionem litterarum Apo-
stolicæ debet, & in via ordinaria audiri, si non
fuerit citatus, reposita prius immisione iam
facta. p. 302. n. 176. & seqq.
*Reservatio. Vide Præsum, Ordinarius,
Possessio.*
Super beneficio reservato liberè expeditur
commissiones in prima instantia, cum non
percutiatur Trid. dispositio. p. 261. n. 1. cum
seqq.
Reservationis impedimento accidentaliter sub-
lato, Ordinarius etiam ignorans ipso iure
recuperat suam liberam iurisdictionem, &
potestatem. p. 287. n. 55. & seqq.
Litteræ Apostolicæ super executione gratiæ
super beneficio reservato quantum ad execu-
tionem, seu processum extrajudicialem
non requirunt subscriptionem, quia in re-
servatis Concil. non percutiatur. pag. 490.
num. 53

Refer

Index Rerum,

Reservatio si non est notoria, sed dubia & obscura, prouisus per Ordinarium, & possessor impedit immissionem prouisi Apostol. ex causa reservationis. num. 120. cum seqq. Vide *prouisus*.

Reservatio, & Decretum irritans non producat suos effectus, dum de reservatione non constat, nec probatur. p. 502. n. 177. & seqq. Vide *Decretum irritans* ad plurima alia.

Reservatio siue generalis, siue specialis non intrat donec appareat dispositionem principalem percutere casum illum. pag. 499. n. 135. & seqq.

Reservatio non inficit possessionem prouisi ab Ordinario, dum non docetur intrare; imò in ea manentur, & est legitimus contraditor. ibid. n. 139.

Reservatio tunc impedit restitutionem spoliati, & eius manutionem, quando de ea clarè constat, non aliter. ibid. n. 140.

Reservatio clarè, & concludenter probari debet per prouisum Apost. quando concurrat cum prouiso per Ordinarium. ibid. n. 142.

Reservatio probatio dubia si redditur, prouisus ab Ordinario impedit immissionem, & cessat via executiua litterarum Apostolicarum. que cum eo via ordinaria agendum, ibidem, n. 143. & seqq.

Reservatio ubi non est materialiter notoria, sed probabiliter de ea dubitatur, prouisus ab Ordinario possidens impedit viam executiuam litterarum, & via ordinaria vincendus. p. 500. n. 149. & seqq.

Ob reservationem concessa gratia, prius de qualitate reservationis constare debet, vt effectum consequatur. p. 501. n. 168.

Reservatio veniens ad annullandam collationem Ordinarij, & excludendum reum possessorem, debet plenè, & concludenter probari. p. 503. n. 188.

Nec est per plures præsumptiones, sed per plures probationes amouendus à sua possessione. ibid. n. 189.

Reservatio non intrat, quando contra eam aliquid coloratum opponitur. ibid. n. 192.

Reservatio si est notoria, quæ nulla potest tergiversatione celari, inficit possessionem, & titulum, prouisus ab Ordinario non impedit immissionem petitam à prouiso Apostolic. ibid. n. 197. & seqq.

Reservatio si reddatur turbida immisso denegatur prouiso Apostol. nisi eadem sit notoria. ibid. n. 198.

An à reservatione sint præseruata beneficia patrimonialia, sicut beneficia iuris patronatus laicorum. p. 156. n. 97.

Reservationem omnem excludunt indulti Diocesani Calaguritane clausule. ibid. n. 98.

Similitudinem inter beneficia patrimonialia, & patronatus laici, non tantam dati dicit Gonzalez, quæ reservationem excludat. ibid. num. 99.

Patrimonialium beneficiorum nulla admittitur in Hispania derogatio, nec reservatio, sicut in beneficiis patronatus laici. p. 157. n. 101.

Nec permutaciones, aut resignaciones, vel pensiones. ibid. n. 102.

Resignans, resignare, Vide Terminus.

Resignans quando sit legitimus contraditor

ad impediendam immissionem resignarij. p. 495. num. 98.

Resignatio. Vide Assistentia, Ins, Ordinarius.

Res iudicata. Vide Sententia, Executio.

Super facto matrimonij quæstio incidens coram seculari declarante, nunquam titulit matrimonium contractum, obstat rei iudicatæ exceptio postea in quæstione legitimatatis coram Ecclesiastico mota. p. 145. n. 138.

Res iudicata an obstat succumbenti in retentione vna ex causa deducta in Senatu, postea iterum ei agenti ex alia noua tunc non deducta. p. 164. n. 2. cum seqq.

Res iudicata non obstat agenti ex vna causa, & prosequuta, quominus ex alia diuersa ulterius agere queat. p. 65. n. 10. & seqq.

Res iudicata legitime obtenta contra possessionem maioratus successoris in eo, aut in dignitate nocet. ibid. n. 11.

Res iudicata contra prædecessorem non nocet successoris in maioratus venienti ex proprio iure, & ex causa diuersa à iure maioratus. ibid. n. 12. & seqq.

Res iudicata vt obstat, tres requiruntur identitates, copulatiuè, causæ, personatum, & rerum. p. 166. n. 18.

Res iudicata non extendit vires suas ultra personas, res, & causas seuiura in ea comprehensa. ibid. n. 19.

Res iudicata vt obstat, sufficit, quod identitas sit verè vel interpretatiuè. ibid. n. 20. & seqq.

Actio est si diuersa, si idem sit medium concludendi res iudicata obstat. p. 167. n. 22.

Res iudicata obstat licet ad rem diuersam, si tamen ex eodem fonte, & origine peratur iterum. ibid. n. 23.

Retentionem litterarum petenti ex vna causa, & succumbenti non obstat res iudicata, quominus iterum ex alia separata, & diuersa retentionem intentare possit, prout in facti contingentiâ obtinuit Author in Consilio Supremo. ibid. n. 24.

Res iudicata non præiudicat quoad omnia deducta in iudicio, si solum aliqua sint prosequuta. ibid. n. 28. & seqq.

Res iudicatæ exceptio ubi in aliquo non operatur, nec ad id appellatio vires suas extendit. p. 255. n. 13.

Res iudicatam quam faciunt in prosequutis illæ tres identitates. p. 256. n. 16. & 16.

Ius nouum & separatum à primo tunc cognoscitur, quando res iudicata super isto non præiudicat illi nouiter deducto. pag. 300. num. 8.

Res & iudicata acta inter colligantes non nocent, nec possunt tertio parenti ex suo iure independenti & diuerso. ibid. n. 9.

Res iudicata inter alios lata præiudicat tertio defensori, ratione connexitatis. pag. 304. num. 50.

Res iudicata fundata super prohibito per Trident. & fundamento à lege reprobatò, pariter reprobatò intelligitur. pag. 326. n. 37. cum seqq.

Declarationes Cardin. & Rotæ decisiones dicentes Concilium Trid. in capite, causas omnes, non excludere rem iudicatam non procedunt respectu primæ instantiæ Ordinarij, sed

& Verborum.

sed in §. ad hæc eiusdem Decreti re longe diuersa, vt ostenditur. p. 351. n. 58. & 59.

Trident. in dict. §. ad hæc non sulsit iurisdictionem inferiorum quæsitam per rem iudicatam ante Concil. promulgationem. ibidem num. 60.

Per rem iudicatam executione mandata lis dicitur finita, non antea. p. 335. n. 10. cum seqq.

Per rem iudicatam executioni non mandatam nec lis dicitur finita, nec possessor victus amittit possessionem omnino manutentibilem. ibid. num. 11. & seqq.

Res iudicata, & acta processus à pari procedunt, & cui vnum non nocuit, nec aliud. num. 18. & seqq.

Contra rem iudicatam rescriptum impetratum super tertia appellatione non tenet, nisi ea plenitudine potestatis Principis. p. 452. à num. 61. cum seqq. vide *rescriptum* ubi plurima.

Ad rei iudicatæ suspensionem non sufficit expressum Principis rescriptum quominus detineatur. p. 453. n. 78. & seqq.

De re iudicata debet Papa fieri expressa, & indiuidua relatio, alias commissio non tenet, & est surceptia. ibid. n. 82. & seqq.

Res iudicatam non potest Princeps subuertere de ordinaria potestate per rescriptum. p. 458. num. 12.

Resolutum, Resolutio.

Resoluto iure principali resoluitur ius in consequentiam ab illo dependens. p. 170. n. 4.

Resoluto grauamine, quo fundatur appellatio, commissio, & inhibitiò, resoluuntur omnia contentiã. p. 341. n. 34.

Sublato fundamento, & origine, à quo cetera vim capiunt, & fundamentum, corruunt. ibid. num. 35.

Resoluta causa principali, tacitè intelligitur resoluta inhibitiò Rotalis super articulo incidenti emanata. ibid. n. 36.

Resoluta acquisitione rei reuocabiliter ex causa de præterito, omnia redeunt ad priorem statum, ita vt fructus, hypotheca, & alia iura restituantur. ibid. n. 37.

Responsio.

Responsio simplex comprehendit omnia petita, quæ non sunt cancellata. p. 423. num. 29. & seqq. & p. 422. n. 17. cum seqq.

Respublica. Vide Utilitas, Necessitas.

Respublica infelix iudicatur violentis oppressa protectore carens. p. 6 n. 3. & seqq.

Ad Respublicæ defensionem cuncta Deus ordinant. p. 7 n. 19.

Respublica salus, & subditorum tranquillitas præcipua Regis est. n. 35.

Respublica ubi vel idololatria, vel oppressionibus violentis vexatur, cuiuslibet licet eam defendere, lege naturali ordinante. p. 21. n. 187. & seqq.

Respublica Christianæ vtile fore, Principem obtinere priuilegium, vt omnes litteræ iustitiæ, & gratiæ presententur in Senatu ante earum executionem, & qui dixerint. n. 32.

Regi de iure permittitur tollere violentiam illatam ex litteris Apostolicis, in damnum Respublicæ impetratis per executiuos suspensionem. p. 351. n. 87.

Respublicæ spirituali, aut temporali damnosa rescripta non concederet Papa, si id sciret à principio. p. 61. n. 3. & seqq.

Respublica salus nulli magis conuenit, quam Principi. p. 86. n. 24. & seqq.

Ex Respublicæ bono regimine simultaneum oritur vtile Regi, & Regno, ibidem à n. 13. & seqq.

Respublicæ salutem turbant violentiæ, & scandala. p. 87. n. 24. & seqq.

Ad Respublicæ conseruationem debet Rex obtinere, que suis Regalis, & suorum priuilegijs, & consuetudinibus obstant, ibid. n. 26. & seqq.

Respublicæ Ecclesiasticæ spiritualis aut temporalis turbationi, vt vnico fundamento nititur Regis facultas in Bullarum retentione. p. 111. n. 11. & seqq.

Respublicam tueri, & eius salutem (quæ in tranquillitate consistit) curare, Rex est interesse præcipuum. p. 170. n. 9. & seqq.

Respublicæ caput est Princeps, à quo dependet omnis potestas. ibid. n. 10.

Et Respublicæ gerit imaginem cuius loco fuit subrogatus. ibid. n. 11.

Respublicæ interest sumptibus, & vexationibus partium consulere. p. 212. n. 14. & seqq.

Respublicæ intolerabile inferatur damnum, causam inseparabilem coram diuersis iudicibus tractari. p. 310. n. 19.

Respublica solummodo homo est, & mundus homo grandis appellatur. p. 85. n. 4.

Inter Respublicam & hominem magna, & propria similitudo reperitur quoad singula vtriusque membra, quæ specialiter proportionabiliter adæquantur. ibid.

Resistio.

Resistio in integrum, denegata ex vna causa, iterum potest peti ex alia diuersa tunc existente. p. 166. n. 17.

Resistio in integrum, competens minori, competit etiam maiori suo consorti in indiuiduis. p. 275. n. 63.

A restitutione Regni, etsi iniuste occupatur excusatur Rex, si inde damna maxima oriuntur suo statui. p. 95. n. 11.

Restringens.

Restringens se ad potestatem inualidam non sustinet ex valida tunc sibi competente. p. 167. num. 25.

Iudex qui ordinaria, & delegata potestate potuit procedere restringens se ad delegatam inualidam, nihil agit, nec ex ordinaria actus sustinetur. p. 393. n. 82.

Retentio. Vide Littera, Senatus, Principis, Decreta, Rex.

Retentionis litterarum Apostol. tractatus incognitas, & inuincibiles difficultates continent, p. 24. n. 1. & 2.

In retentionis litterarum recursum cur probatio per testes admittatur. pagin. 18. numero 160.

Retentionis litterarum vsus ab omnibus fere doctis, & pijs viris tam Iuristis, quam Theologis fuit approbatus. p. 21. n. 184. & sequentibus.

Retentionem litterarum Apostol. legitime factam Doctores tam Iurista, quam Theologi approbantes recententur. p. 30. num. 5. & sequentibus.

In Retentione Bullarum Rex non intendit iudicium.